

MIHÓK TAMÁS

vezérlőpult avagy a lét interferenciája

*mikor akár egy kutyának úgy fáj a fejed
mikor szexuális vágyak tépnek
mikor felszállsz az első szerelvényre
s tudod hogy az fogja hazavinni döglött tested
egyedül vagy a gondolattal
hogy felpattansz majd a vonatülésről
megállítani az olajveszteséget
a csontvázad roppan míg alszol
riadtan mint egy viharvert
ócska vasúti híd
kérged érzékeny a fényre
s a riporterre kit az állomáson
ordítva utasítottál el (mondja kérem, hogy
érinti az óraátállítás / menj a francba / hallod,
menj a francba) és az illetlen tetre
mely által kollégája fotóállványa
a hetes gyors kerekei alá repült
a szemed mint két dinnye
s végigfésülöd vele az ismerős tájat
homlokzatot kaput fákat a peregárust
kinek soha nincs visszajárója
a két perecsütődét aztán le
a nem fogadott hívásokra
egy perc néma csennel adózol
mindegyikért
végül a ház elé érsz
nehezen találod a valahol
két száraz szendvics között
elkallódott kulcsokat
fásult alázattal
rontasz be a nappaliba
elnémítod a tévét*

MIHÓK TAMÁS (1991,
Nagyvárad) költő és
műfordító. A Nagyvárad
Állami Egyetem román-
angol szakán végzett (BA
és MA). Az ELTE BTK-n
kétéves ösztöndíjban
részesült cserediákként.
Rendszeresen publikál a
Familia, Poesis Interna-
tional, Echinox, Vatra és
Prăvălia Culturală folyó-
iratokban. Két román
nyelven írt kötete jelent
meg.

*majd a szüleid
csak odaérsz egyszer
pont oda ahol már vagy
összerogysz az egykori
vagányságod leple alatt
és nagy levegőt veszel
az utolsót az eredendő
nagy megrázkódtatás
nevében*

Fordította **KEMENES HENRIETTE**

vagyok, aki vagyok

*sáska vagyok. nem,
nem az a mezőkön élő
és cifrán szökdécselő
acridoideának szólított
kusza lény. bár lehetnék
az is, de gondolj a klorofillra,
szóval kit áztatok én itt?
csak szimplán: sáska. egy
random fertőtlenítő illatú
nyakkendő, mokaszin és
bő öltönyben házaló alak.
postás táskámban dagasztom
végig az úton köztetek
az igazságot, lágy, zamatos
kütyü ez, nem piskóta, vegyék
és vigyék, kedves világiak,
egyék és higgyék: ez itt
csupán élesztő és hamarosan
elillan. ezért tessék habzsolni,
benne az őszinte szívek
csontra hízásának ígérete.
sáska vagyok és öt éve nem
ünnepeltem a születnapom,
karácsony nada, szilveszter
nyix, húsvét nyet, nem*

koccintok, nem illik, szabadon
szökdécselő sáskáknak nem
köszönök, még ha véremből
valók, akkor sem, nyomorultak,
először bánják meg bűneiket,
az egyetemről kiiratkoztam,
szélkergetés az is, mondá
a jó öreg sáska-egybegyűjtő
300 nőtényt megpetélő bölcs
prófétánk, lemondtam régi
szokásaimról, barátaimat ott-
hagytam. hová tart ez a világ?
mutatkozunk be az ajtóknban
párommal, kinek porba merítkezése
után frissen letörték mindkét szárnyát,
ne feledjétek, a legnagyobb közületek
legyen a legkisebb, hangzott el
a legutóbbi szónoklaton, ezennel
tudni fogjátok, hogy nem csak
rovarral él az ember, azaz
sáska. az ige, testvéreim, az
adjon erőt nektek, ismeretünk
legyen teljes urunk Mantis
Religiosus nevében, aki
kezdetektől fogva nincs és
nem is lesz. sáska vagyok,
szeretnéd tudni, mi az igazság?

váradi románca avagy egy szeretetnyi hungaromán kísérlet

*mondd, Amalia, milyen
volt, amikor cigarettánkban
vétkesen bágyadt a tűz? vagy
lett volna egyáltalán értelme
újra meggyújtani, átdumálni,
aztán elnyomni? mondd,
szeretsz velem kétnyelven
szeretkezni, mondjuk így:
fuguța fuguța bazmeg
fuguța fuguța bazmeg
lúdtrutty kacsakaka libafos
micțiunea mea pe ficțiunea ta
mennyei lócitrom nicio
relație fără felație tye la
dreacu menj a francba hai
sictir mi a fene hai sictir
morții mă-tii anyád kínját
hogy verném bele a faszom
să-mi bag tătä pula bă mégis
ki a kurva anyádnak képzeled
magad jó a csöcsöd mă-ta kuss.*

Choose your destiny

*az én felnőtté válásom mégcsak
nem is az országban történt, mint ahogy
abban sem vagyok biztos, hogy egyáltalán
létezett az a perc: gyermekkoromban annyira
elkényeztettek, hogy Vica, apai nagyanyám
az alma magjait is kiszedte nekem,*

átmosta újra a gyümölcsöt, felvágta
és kockákra vágva tálalta élém,
fogpiszkálón, sajtra tűzve. katonák,
így hívta őket, és tényleg, kevés
kivétellel, mind a Körös hideg
kavicsai közt bujkálva végezték.

Annyira elkényeztettek, hogy
nagyénéim ölében ülve a villamoson
a kikent dámáknak magyar dalocskát
dúdoltam, natyon dönőjű, mondtam
és zsebemből kihalászott apró plüss
pokémonokat mutogattam nekik

s a csúnyáknak meg a nyelvemet, ki
mondta, hogy a hormonok a minden.
Annyira elkényeztettek, hogy amikor
személyimbe fénykép kellett, elhatároztam,
minden idevágó oktatófilm nélkül, hogy
öngyilkos leszek és két hónappal előtte

beiratkoztam a konditerembe, félvén, hogy
a negyvenkilós becsapódásomat senki sem
veszi komolyan. annyira elkényeztettek, hogy
a mortal kombatban mindig Tanyát választottam,
az ágyra tettem a kart, együttérzéssel és büszkeségtől
áthatva vártam nőnemű avatárom nyögdecselő

halálát. mily boldog és bensőséges érzés volt, de
nem jött össze: 10 éves lehettem, apám Debrecenbe
vitt (hosszú kabátja volt, mint Batman köpenye) mit
tom én melyik kolléganője várta, s persze, hogy
ne unatkozzak, a videójátékoknál hagyott: M K.
lábujjhegyre álltam és berakosgattam a zsetonokat,

mint egy kómából ébredt emberi test, úgy indult be
a gép. Tanya, első meccs, Jax kivégez, a hang
néma. Tanya szurony-kútba esik, mint egy
rongy, se nyögés, se dráma. az én felnőtte
válasom egy sötét képernyő előtt történt
melyben kis idő múlva megláttam apámat.

Fordította **KEMENES HENRIETTE**

